

Sygn. akt VII Ua 20/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Sędziowie: SO Renata Gąsior

SO Zbigniew Szczuka

Protokolant: protokolant sądowy Emilia Poddębniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2016 r. w W.

sprawy A. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji wniesionej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 stycznia 2016 roku sygn. akt VI U 294/15

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że przyznaje A. P. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 3% będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ odwołujący się w dniu 20 marca 2014 r., a w pozostałym zakresie apelację oddala.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka

Sygn. akt : VII Ua 20/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016 r.(sygn. akt VI U 294/15) Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych na skutek odwołania A. P. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 3 lipca 2015 r. znak: (...), zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu się A. P. (1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ odwołujący się w dniu 20 marca 2014 r.

Sąd I instancji ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2014 r. A. P. (1) uległ wypadkowi przy pracy. (okoliczność bezsporna, protokół Nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 11-12 akt organu rentowego)

Pismem z 15 maja 2015 r. A. P. (2) wniósł o skierowanie na badanie do Lekarza Orzecznika ZUS-u celem stwierdzenia uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy, któremu uległ w dniu 20 marca 2014 r. (wniosek – k. 1-3 akt organu rentowego)

W toku postępowania A. P. (1) został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z 11 czerwca 2015 r. ustalił 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 20 marca 2014 r. (pozycja tabeli nr 141b). (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 16 akt organu rentowego)

W związku z powyższymi ustaleniami Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z 3 lipca 2015 r. znak: (...) przyznał A. P. (1) jednorazowe odszkodowanie w wysokości 2.271 zł z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 20 marca 2014 r., ustalając długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3%. (decyzja ZUS – k. 17 akt organu rentowego)

Autentyczność i treść dokumentów stanowiących podstawę ustalenia stanu faktycznego, nie była kwestionowana przez żadną ze stron, toteż Sąd Rejonowy uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Postanowieniem z 7 września 2015 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza ortopedy celem ustalenia czy odwołujący się doznał urazu wskutek zdarzenia z 20 marca 2014 r., czy też uraz ten został wywołany samoistną chorobą nie pozostającą w związku ze zdarzeniem. W przypadku uznania, że odwołujący się doznał urazu na skutek w/w zdarzenia biegły został zobowiązany do wskazania, czy odwołujący się doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej procentowej wysokości. (postanowienie – k. 5)

W opinii sądowno – lekarskiej z 30 listopada 2015 r. biegły sądowy w dziedzinie ortopedii i traumatologii po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy i badaniu odwołującego się stwierdził, że w wyniku zdarzenia z 20 marca 2014 r. odwołujący się doznał urazu, który wywołał u niego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3% wg p. 141b, w takiej samej wysokości jak uznał to organ rentowy. Biegły wskazał jednak, że z powodu utrwalonego przykurczu stawu PIP uszczerbek miał charakter stały. (opinia – k. 13).

Sąd I instancji uwzględniając odwołanie A. P. (1) jako zasadne, zważył iż:

Zgodnie z przepisami prawa, Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie (art. 11 ust.1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 nr 167, poz. 1322 t.j.).

Sąd I instancji wydając wyrok, wskazał, iż podstawą wydania orzeczenia była opinia biegłego, którą Sąd I instancji uznał za w pełni rzetelną i wiarygodną. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wskazał, iż Biegły w sposób jasny przedstawił i umotywiował wnioski opinii, zgodnie z którymi odwołujący się doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% i uszczerbek ten miał charakter stały. Podkreślenia przy tym wymaga, że żadna ze stron nie wносиła zastrzeżeń do wydanej przez biegłego sądowego opinii. Sąd I instancji wskazał, iż opinia biegłego sądowego w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie podważana przez strony poprzez merytoryczne zastrzeżenia, w związku z czym przyjął ją za podstawę orzeczenia, dzieląc dokonane w opinii ustalenia i przyjmując je za podstawę swojego orzeczenia.

Z uwagi na wskazane okoliczności Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się A. P. (1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego, a nie jak wskazał organ rentowy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 20 marca 2014 r.

Od powyższego orzeczenia Organ Rentowy wniósł apelację w której zaskarżył oznaczony wyżej wyrok w całości zarzucając Sądowi I instancji naruszenie prawa procesowego, a w szczególności przepisu art. 477(14) § 1 i 2 k.p.c. Organ Rentowny podniósł, że Sąd I Instancji w orzeczeniu przyznał odwołującemu się jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu nie określając jego wysokości. Organ rentowny podniósł, iż Sąd Rejonowy swoje orzeczenie oparł na dowodzie z opinii biegłego, który stwierdził, iż w wyniku zdarzenia z 20 marca 2014

roku odwołujący się doznał urazu który wywołał u niego uszczerbek w wysokości 3 %. Organ rentowny w apelacji zarzucił. Iż Sąd I instancji w niniejszej sprawie nie orzekł co do istoty sprawy bowiem nie wskazał procentowo uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowny wskazał, iż różnica polegająca na określeniu tytułu przyznania jednorazowego odszkodowania tzn. stałego uszczerbku na zdrowiu i długotrwałego uszczerbku zgodnie z przepisami prawa nie ma żadnego wpływu na wysokość odszkodowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja Organu Rentowego częściowo podlegała uwzględnieniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji zgromadził materiał dowodowy, który pozwalał na dokonanie ustaleń faktycznych w sprawie oraz wydanie orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i doszedł do właściwych wniosków, w efekcie czego prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, a w rezultacie tego dokonał trafnej subsumcji tak ustalonego stanu faktycznego pod zakres norm przepisów prawa.

Apelacja Organu Rentownego w ocenie Sądu II instancji częściowo podlegała uwzględnieniu. Organ Rentowy słusznie podniósł iż, Sąd I instancji w orzeczeniu nie wskazał procentowo uszczerbku na zdrowiu, co miało wpływ na wynik niniejszej sprawy. Jednakże, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Organu, iż określenie tytułu przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, nie ma żadnego znaczenia dla przyznania prawa i wysokości jednorazowego odszkodowania. W przepisach art. 11 ust. 2 i 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zdefiniowano pojęcia stałego uszczerbku na zdrowiu oraz długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przez stały uszczerbek na zdrowiu należy rozumieć takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu zostaje uznane takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące jednak ulec poprawie.

Należy wskazać, iż o kwalifikacji uszczerbku jako "długotrwałego" przesądza możliwość poprawy upośledzenia czynności organizmu, a także trwanie uszczerbku na zdrowiu przez okres przekraczający 6 miesięcy. Jeżeli zatem upośledzenie rokuje poprawę, ale trwało krócej niż 6 miesięcy, to poszkodowany nie otrzyma jednorazowego odszkodowania, a może domagać się odszkodowania lub zadośćuczynienia na drodze postępowania cywilnego.

Sąd Okręgowy oddalił apelację w pozostałej części z uwagi na chybiony zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., bowiem zdaniem Sądu w niniejszej sprawie istniały podstawy do uwzględnienia odwołania Pana A. P. (1). Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie czy Odwołujący, doznał stałego czy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W skutek wniesienia odwołania od decyzji Zakładu ubezpieczeń społecznych (...) Oddziału w W. przyznającej Panu A. P. (1) odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a nie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd I instancji słusznie nie znalazł podstaw do jego oddalenia.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 i art. 385 k.p.c.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka